

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Deipara S. Gregorium Thaumaturgum in fide instruendum curat, n.47

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

missiones excurrere solent; in quibus omnes ad viriorum detestationem, & piorum operum exercitationem excitant, & inflamant; & hæc quidem omnia Societas gratis præstare fatigat, nullo admisso pro suis ministeriis stipendio, ne sponte quidem oblato.

Alia Societatis ministeria.

Cæterum his, aliisque Societatis ministeriis, priuatique colloquiis, Dei favore Societatis conatus promouente, illud effectum est, & indices sunt; ut complura scelera, tum publica, tum secreta sint: sublata, prauis abusus correcti, restincta dissidentium odia, bona iniuste ablata legitimis dominis restituta, carnis flagitia explorata; complura, quæ ad Deicultum spectant in mores inducta: Deiparæ, Angelorum, Sanctorumque cultus, atque intercessio, Imaginum, ac Reliquiarum veneratio populis incalcat: Temporum cultus, ornatus, ac mundities procurata. Quæ omnia quotidianis experimentis ad eam omnibus perspecta sunt, atque explorata; ut ea nemo inficiari possit; quin etiam plerique Societatis exemplo excitati, pia quadam imitatione, & congregationes, & frequentiores conciones, aliaque pietatis opera magno fidelium bono æmulati student. Atque hæc de Societatis Iesu fructu, qui ex eius in Christi vinea laboribus Dei benignitate colligitur, dicta sint.

47 **A**D hoc etiam caput conversionis animarum, quæ Deiparæ beneficio in via salutis sunt institutæ, spectat; compluresque aliorum Doctores, atque Magistros, eiusdem Dei Genitricis ope rerum cælestium cognitione, quam in alios transfuderant, adeptos; & ut interim taceam de Hermanno contracto, Ruperto Tuitiensis, & Alberto Magno; qui inter suæ tempestatis homines, singularem scientiæ eruditionem beatissimæ Virginis intercessione sunt consecuti, de quibus vberius cap. 36. in præsentivnicum tantum exemplum subiiciam. S. Gregorij Thaumaturgi Virginis sanctissimæ iussu à S. Iohanne fidem edocti.

Cap. 36.

DEIPARA S. GREGORIVM THAV-
MATURGUM IN FIDE INSTRUENDUM
CURAS.

S. Gregor. **I**N vita sancti Grego. Thaumaturgi Neocæsariensis Episcopi à sancto Gregorio Nysseno Basilij magno fratris grauitate confecti-
gini iussu pta, legimus eidem Gregorio Thaumatur-

go à miraculorum præstantia sic dicto, vigilanti, & diligentius res fidei meditati noctu apparuisse vna cum sancto Iohanne Evangelista forma senili, pontificia veste induto, Deiparam beatissimam in muliebri quidem figura, sed quæ formam superabat hominis, magnaque luce cubiculum complecti, ac sancto Iohanni dixisse, ut eundem Gregorium sanctissimæ Trinitatis mysterium edoceret; quod & factum est; Gregorius vero doctrinam illam diuinitus reuelatam protinus litteris mandauit, ac posteris per manus transmisit, qua populus ille institutus, & eruditus ab omni vitio hæretico permansit intactus. hæc ex Nysseno qui in ea fidei confessionem, quam appellat mystagogiam ad verbum ibi recitat, eamque in Ecclesia Neocæsariensi manu eiusdem Thaumaturgi descriptam seruari testatur. Quare mirum non est si S. Basilus tanti faciat Thaumaturgi fidem, utpote à S. Iohanne Deiparæ iussu edocti, cum eandem se retinere fidem gloriatur, quam velut lac purum è pectore S. Macrinæ auæ suæ, & in fide nutritis ab eodem Thaumaturgo in fidei mysterijs eruditæ olim ebibisset, ut ipsemet affirmat epist. 64. ad Neocæsarienses, & epist. 75. & 79.

à S. Iohanne Evangelista sanctissimæ Trinitatis mysterium edocetur.

Nyssenus.

Basilus.

Sed ut adhuc peculiarium personarum exemplis ostendamus ex hoc diuino throno non solum fulgurum miracula; sed etiam voces, & tonitrua procedere: recensenda sunt exempla eorum, qui in magnis sceleribus, tanquam iumenta in stercore suo computruerant, ac Virginis ope ex illis emerunt; qua blandis quibusdam persuasionibus, & admonitionibus, veluti vocibus permoti, qua validis internis increpationibus, veluti tonitruis à lætali sopore excitati, quibus peccatores se esse intelligentes à diuinæ iustitiæ timore utiliter concussi ad penitentiam lamenta sunt traducti. Verum quia tonitrua non tantum eos, qui graui sopore stentunt, excitant; verum etiam dura feriunt, atque comminuunt; ne quid ad tonitruum rationem in huiusmodi Deiparæ exemplis desit, post peccatorum conversiones Deiparæ ope factas; subiiciemus eorum exempla, qui suæ in Deiparam impietatis veluti tonitru percussi, meritis penas dederant, eorum quoque, qui cum Christi Ecclesiam miserè deusarent, per Deiparam

Apoc. 4.

Isai. 2.

sunt profligati, atque extincti. Verum ad peccatorum conuersiones veniamus.

Exempla complurium peccatorum, qui per Deiparam sunt conuersi.

ADMIRABILIS THEOPHILI LAPSI
per Deiparam cum Christo reconciliatio.

Theophilus 48 | Lustre est illud, & multis clarissimorum
Oeconomi | scriptorum testimonijs celebratum, quod
qui chiro Deipara in Theophilum contulit beneficium,
graphose quodque nos fideliter excerptum. sed in pau-
demoni ciora contractum ex narratione Euthichiani
deuorera Clerici, ejusdemque Theophili ministri, qui
admirabi se hæc omnia partim vidisse, partim ab ipso
lie per Dei Theophilo accepisse testatur. hic proponere
param re mus: tum quia beneficium exitit per se præ-
conestiatio clarissimum, & supra quam dici potest insi-
gne, in quo perspicue cernitur, quomodo ful-
gura, voces, & tonitrua, miracula videlicet,
blandæ admonitiones, & severæ scelerum in-
crepationes ex Deipara velut ex Dei throno
promanent; tum quod ejus tanta sit, tamque
certa auctoritas, ut ne Centuriatores quidem
pestilentissimi nostræ tempestatis hæretici, &
Dei genitricis gloriæ alioqui satis iniqui, fidem
abrogare ausi sint. teste nostro Canisio lib 5.
de B. Virg. cap. 26. hoc autem ita gestum
est. Antequam in Romanum Imperium
Persæ inuaderent, quidam nomine Theophi-
lus Adanensis Ecclesiæ (est autem Adanas se-
cundæ Cilicum Prouinciæ Urbs) Oeconomi
tanta sanctimonie laude floruit, tanta
munus sibi commissum integritate ciuium-
que approbatione exercuit, ut defuncto ejus
Urbis Episcopo, munus illud sibi omnibus
Cleri, & Ciuitatis sententijs, votisque delatum
pertinaciter recusarit, cumque se eo loco in-
dignum planè profiteretur, infimis precibus à
Metropolitano eam dignitatem est depre-
catus. Oeconomi que locum magno Christianæ
humilitatis experimento retinuit. Accidit
autem, ut inuidorum calumnijs paulò post ita
frequenter, acriterque peteretur, ut ab Episco-
po Oeconomi gradu dejectus, in ordinem re-
ductus viueret. Hanc ille iniuriam iniquissimè
ferens diaboli instinctu se ad Magum
quendam genere Hebræum contulit, opem

ex ejus maleficijs querens. Eam hic enixè
pollicitus, postera nocte ad Hyppodionum
deducit, monens ne signum crucis ulla ratione
faceret, ibi Saranam magno satellitio stipa-
tum: Hebræus precatur, ut Theophilo o-
pem roganti ferat, negat Satanas se facturum,
nisi ille filio Mariæ, & ipsi Mariæ renunciet,
renunciationemque scriptis tradat: paret mi-
ser Theophilus iussis, renunciationemque
scriptam cera obfirmatam ei tradit, seque mu-
tuo amicè sunt amplexati: tantoque scelere
suscepto, tamen lætus abiit domum. Inse-
quenti luce, Deo sic permitte, Theo-
philum Episcopum in Templum publicè ad-
uocatum honorificè suo loco restituit, au-
getque insuper nouis dignitatis, ac jurisdic-
tionis appendicijs: rogat etiam sibi igno-
scat, si eo deposito, quem sanctum, aptumque
sciat, alium subrogauerit ineptum. Verum
cum Dei benignitate, qui non vult mortem pec-
catoris, salutare compissent cogitationes in mi-
seri hominis animum inreperere, vehementissi-
mos poenitentiae stimulos paulatim concepit:
vacabat autem jejunijs, precibus, & lachry-
mis: cumque hinc admissi sceleris magnitudi-
nem ingenti cum animi cruciatu secum, repu-
taret, atque perenderet, inde verò quod Chri-
stum ejusque Genitricem chirographo abne-
gasset, seque Satanae in seruum tradidisset,
clausos omnes ad veniam consequendam
aditus sibi videre videretur: unum illum, qui
per Deiparam semper patet, sibi facile esse
existimabat, quamquam ad illum, dum ei
quoque renunciauit, clausisse sibi quantum in
se erat, agnosceret. Ergo ad Virginis templum
feruenti corde, & magna animi alacritate
confugiens, jejunijs, & assiduis diurnis, no-
cturnisque precibus, lacrymisque infatigabili-
ter quadraginta ipsos dies, noctesque ad ejus
apud Christum patrociniū impetrandum
vacauit, nec frustra. Nam post quadagesi-
mum diem nocte media Dei Parentem cor-
poreis oculis ad se venientem conspicitur,
illa primum Theophilum acriter oburgat,
patrati sceleris acerbitatem exponit, quamque
difficiliter hujusmodi condonetur impietas,
qua ipse Christus abnegatur. Verum cum ille
crimen agnosceret suum, & magno opere illud
destaretur, allatis alorum conuersionum
exemplis, quibus tamen ad misericordiam
per poenitentiam aditus patuisset, eandem
quoque